

วันสถาปนาสถาบันวิจัยพฤกษศาสตร์ ปีที่ 65

เอกสารประกอบการประชุมวิชาการ

รวมบทความย่อ

วันอังคารที่ 25 สิงหาคม 2563

ณ สถาบันวิจัยพฤกษศาสตร์ มศว

คำนำ

การประชุมวิชาการ “การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์เพื่อพัฒนาบุคคลและสังคม” ครั้งที่ 37 ในวันอังคารที่ 25 สิงหาคม 2563 จัดขึ้นเนื่องในวันคล้ายวันสถาปนาสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ ครบรอบ 65 ปี โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ นักวิชาการทางพฤติกรรมศาสตร์และนักวิชาการสหสาขา ได้เสนอผลงานวิจัยและ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางวิชาการร่วมกัน ที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ทางวิชาการ รวมถึงการเรียนการสอนและการประยุกต์ใช้ผลงานวิจัยต่อไป ในการประชุมวิชาการ ครั้งนี้ เป็นโอกาสอันดีที่สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ ได้กำหนดให้มีการบรรยาย พิเศษ เรื่อง “การสร้างนักวิจัยให้มีศักยภาพสูงผ่านทุน คปก.” โดย รองศาสตราจารย์ ดร.น.สพ.ปณัฐ อนุรักษ์ปรีดา สถาบันชีววิทยาศาสตร์โมเลกุล มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อนิสิต นักวิจัย นักวิชาการและผู้สนใจทั่วไป

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ ได้จัดทำหนังสือรวมบทความย่อการวิจัย ทางพฤติกรรมศาสตร์ เพื่อใช้ประกอบในการประชุมวิชาการครั้งนี้ จำนวน 3 หมวด ได้แก่ หมวดพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ จำนวน 6 บทความ หมวดพฤติกรรมสุขภาพ จำนวน 5 บทความ และหมวดพฤติกรรมการทำงานและสังคม จำนวน 5 บทความ รวมทั้งสิ้น จำนวน 16 บทความ

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ ขอขอบคุณบุคลากร นิสิตและศิษย์เก่า สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ ตลอดจนนักวิชาการทุกท่านที่มีส่วนร่วมทำให้ การประชุมวิชาการครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

(รองศาสตราจารย์ดุขฎิ อินทรประเสริฐ)

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
หมวดพฤติกรรมการณ์เรียนรู้	
กระบวนการพัฒนาและแนวทางการเสริมสร้างลักษณะนักวิจัย พฤติกรรมศาสตร์ <i>นริสรา พิงโพธิ์สภ</i>	1
การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนทักษะทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนเรียนรวมตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ <i>รจนา บุญลพ</i>	3
ประสิทธิผลของการฝึกอบรมทางจิตพฤติกรรมศาสตร์เพื่อพัฒนาพฤติกรรมเอื้อสังคมในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา <i>ศรัณย์ พิมพ์ทอง</i>	5
รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยทางจิตและสังคมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเอื้อสังคมของนักศึกษาปริญญาตรี <i>ปวีร์ กาญจณี นิลผาย</i>	7
ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุข้ามช่วงเวลาของพฤติกรรมการณ์เรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการนำตนเองของนิสิตนักศึกษาเพื่อการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรี ในกลุ่มประเทศอาเซียน <i>พิชามญช์ บุญสิทธิ์</i>	9
การวิจัยเชิงปฏิบัติการผสมวิธีเพื่อพัฒนารูปแบบการส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ของนัศึกษานอกระบบในจังหวัดนครปฐม <i>เขตไทย สินธุสุวรรณ</i>	11

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
หมวดพฤติกรรมสุขภาพ	
ผลของโปรแกรมการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความรอบรู้ด้านสุขภาพช่องปากและพฤติกรรมกาสูบบุหรี่ ที่เน้นผู้ป่วยเป็นศูนย์กลาง <i>ปริญวิทย์ นุราช</i>	13
รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการเสริมสร้างพลังและความรอบรู้ด้านสุขภาพที่มีต่อพฤติกรรม การแก้ปัญหาสุขภาพชุมชนอย่างมีส่วนร่วมของนักศึกษาสาธารณสุข วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธรในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก <i>กมล อาจดี</i>	15
ประสิทธิผลของโปรแกรมสร้างเสริมความรอบรู้ด้านการดูแลสุขภาพจิตผู้สูงอายุของอาสาสมัครสาธารณสุข ประจำหมู่บ้าน เทศบาลเมืองปทุมธานี <i>อรุโณทัย ปาทาน</i>	17
ผลของโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะด้านวัฒนธรรมด้วยการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่มีต่อพฤติกรรม การดูแลเชิงวัฒนธรรมของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลเอกชน นานาชาติ <i>ธนิดา คงสมัย</i>	19
ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกาบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพด้วยปัญญาผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล <i>ลัคนา แก้วเรือง</i>	21

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
หมวดพฤติกรรมการทำงานและสังคม	
อิทธิพลของการรับรู้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พฤติกรรมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและคุณภาพชีวิตการทำงานต่อความสุขในการทำงานของสมาชิกในหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ ตำบลกำแพงเขา อำเภอมะนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช <i>ปัทมพร ใจห้าว</i>	23
อิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง ความฉลาดทางอารมณ์และการรับรู้ความยุติธรรมในองค์การต่อพฤติกรรมต่อต้านการปฏิบัติงานของพนักงานฝ่ายผลิตในบริษัทเวชภัณฑ์แห่งหนึ่ง <i>อิชยา ประเสริฐทรัพย์</i>	25
การศึกษาเปรียบเทียบการจัดการความขัดแย้งและการเสริมสร้างความสมานฉันท์ของประเทศสมาชิกอาเซียน <i>พ.ต.อ.โสรัตน์ กลั้ววิลิตา</i>	27
การติดตามและประเมินผลการใช้ประโยชน์กลุ่มกำลังคนคุณภาพ: กรณีศึกษาระบบราชการไทย <i>ก่อเกียรติ มหาวีรชาติกุล</i>	29
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางนครปฐม <i>พ.ต.ท.เสกสันต์ เครือคำ</i>	31

รายชื่อการนำเสนอผลงานวิจัย (Oral Presentation)

งานประชุมสัมมนาวิชาการ

“การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์เพื่อพัฒนาบุคคลและสังคม ครั้งที่ 37”

วันอังคารที่ 25 สิงหาคม 2563 เวลา 13.00 – 15.00 น.

ณ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ห้อง 1 หมวดพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้

ผู้ทรงคุณวุฒิประจำห้อง:

1. ผศ.ดร.กาญจนา ภัทราวิวัฒน์ (สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มศว)
2. อ.ดร.ศราวิน เทพสถิตย์ภรณ์ (วิทยาลัยวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา มหาวิทยาลัยบูรพา)

ที่	ชื่อ-สกุล	ชื่อเรื่อง	เวลา	บทความ	QR Code
1	นริศรา พิ้งโพธิ์สภ	กระบวนการพัฒนาและแนวทางการ เสริมสร้างลักษณะนักวิจัยพฤติกรรมศาสตร์	13.00- 13.20 น.	View	
2	รจนา บุญลพ	การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อ พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนทักษะทาง คณิตศาสตร์สำหรับเด็กที่มีความต้องการ พิเศษในโรงเรียนเรียนรวมตามแนวคิด ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	13.20- 13.40 น.	View	
3	ศรัณย์ พิมพ์ทอง	ประสิทธิผลของการฝึกอบรมทางจิต พฤติกรรมศาสตร์เพื่อพัฒนาพฤติกรรมเอื้อ สังคมในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา	13.40- 14.00 น.	View	
4	ปวีรี กาญจนภี นิลผาย	รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัย ทางจิตและสังคมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเอื้อ สังคมของนักศึกษาปริญญาตรี	14.00- 14.20 น.	View	
5	พิชามณูชู้ บุญสิทธิ์	ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุข้ามช่วงเวลาของ พฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการ นำตนเองของนิสิตนักศึกษาเพื่อการ เคลื่อนย้ายแรงงานเสรี ในกลุ่มประเทศ อาเซียน	14.20- 14.40 น.	View	
6	เขตไทย สินธุ์สุวรรณ	การวิจัยเชิงปฏิบัติการผสมวิธีเพื่อพัฒนา รูปแบบการส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็น ประโยชน์ของนักศึกษานอกระบบในจังหวัด นครปฐม	14.40- 15.00 น.	View	

สถานที่: ห้องสารสนเทศ ชั้น 1 สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มศว

เวลาในการนำเสนอ: 10 นาที

เวลาในการซักถามและให้ข้อเสนอแนะ: 10 นาที

ห้อง 2 หมวดพฤติกรรมสุขภาพ

ผู้ทรงคุณวุฒิประจำห้อง :

1. ผศ.ดร.นันทิชาตส์ถ์ สกกุลพงศ์ (สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มศว)
2. อ.ดร.ปรัชญา แก้วแก่น (วิทยาลัยวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา มหาวิทยาลัยบูรพา)

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ชื่อเรื่อง	เวลา	บทความ	QR Code
1	ปริญวิทย์ นุราช	ผลของโปรแกรมการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความรอบรู้ด้านสุขภาพช่องปากและพฤติกรรมกรรมการสื่อสาร ที่เน้นผู้ป่วยเป็นศูนย์กลาง	13.00- 13.20 น.	View	
2	กมล อาจดี	รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการเสริมสร้างพลังและความรอบรู้ด้านสุขภาพที่มีต่อพฤติกรรม การแก้ปัญหาสุขภาพชุมชนอย่างมีส่วนร่วมของนักศึกษาสาธารณสุข วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธรในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก	13.20- 13.40 น.	View	
3	อรุณทัย ปาทาน	ประสิทธิผลของโปรแกรมสร้างเสริมความรอบรู้ด้านการดูแลสุขภาพจิตผู้สูงอายุของอาสาสมัครสาธารณสุข ประจำหมู่บ้าน เทศบาลเมืองปทุมธานี	13.40- 14.00 น.	View	
4	ธนิดา คงสมัย	ผลของโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะด้านวัฒนธรรมด้วยการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่มีต่อพฤติกรรม การดูแลเชิงวัฒนธรรมของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลเอกชน นานาชาติ	14.00- 14.20 น.	View	
5	ลัคนา แก้วเรือง	ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพด้วยปัญญาผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล	14.20- 14.40 น.	View	

สถานที่: ห้องเรียน 1 ชั้น 1 สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มศว

เวลาในการนำเสนอ: 10 นาที

เวลาในการซักถามและให้ข้อเสนอแนะ: 10 นาที

ห้อง 3 พฤติกรรมการทำงานและสังคม

วิทยากรประจำห้อง:

1. ผศ. ดร.พลเทพ พูนพล (สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มศว)

2. อ.ดร.อุทัยพร ไก่แก้ว (วิทยาลัยวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา มหาวิทยาลัยบูรพา)

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ชื่อเรื่อง	เวลา	บทความ	QR Code
1	ปัทมพร ใจห้าว	อิทธิพลของการรับรู้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พฤติกรรมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและคุณภาพชีวิตการทำงานต่อความสุขในการทำงานของสมาชิกในหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ ตำบลกำแพงเขา อำเภอมะนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช	13.00- 13.20 น.	View	
2	อิชยา ประเสริฐทรัพย์	อิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง ความฉลาดทางอารมณ์และการรับรู้ความยุติธรรมในองค์การต่อพฤติกรรมต่อต้านการปฏิบัติงานของพนักงานฝ่ายผลิตในบริษัทเวชภัณฑ์แห่งหนึ่ง	13.20- 13.40 น.	View	
3	พ.ต.อ. โสรัตน์ กลับวิลา	การศึกษาเปรียบเทียบการจัดการความขัดแย้งและการเสริมสร้างความสมานฉันท์ของประเทศสมาชิกอาเซียน	13.40- 14.00 น.	View	
4	ก่อเกียรติ มหาวีระชาติกุล	การติดตามและประเมินผลการใช้ประโยชน์กลุ่มกำลังคนคุณภาพ: กรณีศึกษาระบบราชการไทย	14.00- 14.20 น.	View	
5	พ.ต.ท. เสกสัน เครือคำ	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางนครปฐม	14.20- 14.40 น.	View	

สถานที่: ห้องเรียน 2 ชั้น 1 สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มศว

เวลาในการนำเสนอ: 10 นาที

เวลาในการซักถามและให้ข้อเสนอแนะ: 10 นาที

The Development Process and Approach to Enhance Behavioral Science Researchers¹

Narisara Peungposop² and Thasuk Junprasert²

Journal of Behavioral Science for Development, Vol.12 No.2, July 2020

The objectives of this research were to study the development process of behavioral science researchers and to explore approaches to the enhancement of behavioral science researchers following the research and innovation directions of the country. The qualitative case study was adopted. The key informants were selected using purposive sampling based on criterion. The first group consisted of graduate students with outstanding research and the second group consisted of program committees, lecturers, and employers. The data were collected through in-depth interview. A content analysis was used to analyze the data. The results found that behavioral science researchers went through the development process comprised of three stages. The first stage is called "Study Stage" in which students are trained by lecturers both inside and outside the classroom. The second stage is called "Research Stage" in which students prepare to conduct research through self-learning. The last stage is called "Research Publication Stage" in which students are trained after they have finished their research. For the strengthening of curriculum and teaching management was suggested by related parties as a pathway to the enhancement of behavioral science researchers following the research and innovation directions of the country. Based on knowledge yielded by this research can be applied by faculty/institute/bureau and lecturers responsible for graduate programs in different fields of social sciences to teaching and learning in each field's context.

Keyword: behavioral science researcher, behavioral sciences, applied behavioral science research

¹ This paper submitted in partial fulfillment of the research project granted by faculty income in the year of 2018

² Assistant Professor at Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University.
E-mail: narisarap24@gmail.com

กระบวนการพัฒนาและแนวทางการเสริมสร้างนักวิจัยพฤติกรรมศาสตร์¹

นริศรา พิงโปธิ์สม² และ ฐาศุภร์ จันประเสริฐ²

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษากระบวนการพัฒนานักวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ และค้นหาแนวทางเสริมสร้างนักวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ให้สอดคล้องกับทิศทางการวิจัยและนวัตกรรมของประเทศ ออกแบบด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพแบบกรณีศึกษา เลือกผู้ให้ข้อมูลหลักแบบเจาะจงตามคุณสมบัติ กลุ่มแรกเป็นบัณฑิตที่มีผลงานวิจัยโดดเด่น และกลุ่มที่สองเป็นคณาจารย์ผู้รับผิดชอบ อาจารย์ผู้สอน และผู้ใช้บัณฑิต ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก วิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา ผลการศึกษาพบว่า นักวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ผ่านกระบวนการบ่มเพาะใน 3 ช่วง ได้แก่ “ช่วงการเรียน” เป็นช่วงที่ได้รับการบ่มเพาะจากอาจารย์ผู้สอนทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน “ช่วงการทำวิจัย” เป็นช่วงที่ผู้เรียนเตรียมพร้อมที่จะทำปริญญาโท/ปริญญาเอก ใช้การเรียนรู้ด้วยตนเอง และ “ช่วงเผยแพร่ผลงานวิจัย” เป็นการบ่มเพาะผู้เรียนภายหลังการทำวิจัยแล้ว มีอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นแม่พิมพ์ และพยายามเรียนรู้จากงานต้นแบบ ส่วนแนวทางการเสริมสร้างนักวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ให้สอดคล้องกับทิศทางการวิจัยและนวัตกรรมของประเทศจากมุมมองของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย พบว่า การบริหารจัดการด้านหลักสูตร และการบริหารจัดการด้านการเรียนการสอน เป็นจุดที่หลักสูตรควรพัฒนาเพื่อเสริมความเข้มแข็งที่มีอยู่ ผลจากการวิจัยทำให้ได้องค์ความรู้เชิงลึกที่ผู้บริหารและคณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาในสาขาสังคมศาสตร์สามารถนำข้อค้นพบไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับบริบทของสาขาวิชา

คำสำคัญ: นักวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ พฤติกรรมศาสตร์ การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์

¹ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนจากเงินงบประมาณรายได้สถาบัน ประจำปี 2561

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อีเมล: narisarap24@gmail.com

Participatory Action Research to Develop Instruction Model in Mathematic Skills For Children with Special Needs in Inclusive School Base on Professional Learning Community¹

Rotjana Boonlop², Kanchana Patrawiwat³, and Supaporn Chinchai⁴

Journal of Behavioral Science for Development, Vol.12 No.2, July 2020

The purpose of the study was to develop instruction model in mathematic skills for children with special needs in inclusive school based on professional learning community using the participatory action research. The study had been completed within 3 loops . The data collection included Appreciation- Influence- Control (A-I-C), group discussion, brainstorming and observations . The results showed that developed instruction model in mathematic skills for children with special needs in inclusive school based on professional learning community comprised of four major components: 1) the principle 2) the objectives 3) the instructional process and 4) the results of study from the instruction model. The results of the empirical validation of the instruction model was at the highest appropriateness ($\bar{x}= 4.42$). The results of the instruction model in mathematics skill for children with special needs in inclusive school based on professional learning community suggested three changes were 1) teacher's ability to screening for children with special needs, writing of Individualized Education Program (IEP) and Individual Implementation Plan (IIP), instructional media design, design of learning activities based on school contexts 2) participation in professional learning community and 3) improving the mathematical skills and classroom behaviors of children with special needs.

Keywords: participatory action research, professional learning community, mathematics skill, children with special needs

¹ This paper submitted in partial fulfillment of Doctoral Dissertation in Applied Behavioral Science Research, Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University

² Graduate Student, Doctoral Degree in Applied Behavioral Science Research, Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University, E-mail :rotjana.boonlop@g.swu.ac.th

³ Assistance Professor at Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University

⁴ Assistance Professor at Occupational Therapy Department, Faculty of Associated Medical Sciences, Chiangmai University

การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนทักษะทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนเรียนรวมตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ¹

รจนา บุญลพ² กาญจนา ภัทรวิวัฒน์³ และ สุภาพร ชินชัย⁴

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนทักษะทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนเรียนรวมตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในการศึกษา มีวงจรของการดำเนินการพัฒนาทั้งสิ้น 3 วงรอบ ใช้เทคนิคการเก็บข้อมูล ได้แก่ การประชุมแบบมีส่วนร่วมอย่างสร้างสรรค์ (A-I-C) การสนทนากลุ่ม ประชุมระดมสมอง และการสังเกต ผลการศึกษาพบว่ารูปแบบการเรียนการสอนทักษะทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนเรียนรวมตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) หลักสำคัญของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) กระบวนการเรียนการสอน และ 4) ผลการเรียนรู้ ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนพบว่าคะแนนเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.42$) ผลการศึกษาพบผลลัพธ์การเปลี่ยนแปลงใน 2 มิติ ได้แก่ 1) ครูมีความสามารถในการคัดกรองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ การเขียนแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลและแผนการสอนเฉพาะบุคคล การจัดทำสื่อการสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับบริบทโรงเรียนเรียนรวม และ 2) เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีทักษะทางคณิตศาสตร์และพฤติกรรมในชั้นเรียนดีขึ้น

คำสำคัญ: การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ทักษะทางคณิตศาสตร์ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ

¹ บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของปริญญาโทระดับดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

² นิสิตปริญญาเอก สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อีเมล: rotjana.boonlop@gs.swu.ac.th

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

⁴ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำภาควิชากิจกรรมบำบัด คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

The Effectiveness of Psycho-Behavioral Science Training on Promoting Prosocial Behavior of Secondary School Students¹

Saran Pimthong²

Journal of Behavioral Science for Development, Vol.12 No.2, July 2020

The objective of this experimental study was to investigate the effectiveness of integrated psychological training for secondary school students on their prosocial behavior enhancement. The study employed a 2 by 2 factorial design. There were two types of training: 1) sportsmanship training, and 2) moral reasoning training. Samples of this study were 120 students from Suphanburi sports school. The students were randomly assigned to one of the following four groups joining other type of training. Two months after training, psychological measures, and behavior test were administered to all students. Assessments used in this study were in the form of summated rating scales. The items of each questionnaire were carefully selected based on several statistical criteria: item discrimination and item-total correlation. Reliability in terms of alpha coefficient was computed for each measure range from 0.84 to 0.87. A statistical procedure used to test the hypotheses was Multivariate analysis of covariance. The result showed that, when compared with the other groups, the 100% trained group was more superior in prosocial behavior assessed 2 months after training. The effectiveness of the psychological training was clearly evident. According to the results in this experiment, important policy recommendations are given. School should promote the integrated psychological training on sportsmanship and moral reasoning to promote prosocial behavior of secondary school students.

Keywords: experimental study, prosocial behavior, psycho-behavioral science, sportsmanship, moral reasoning

¹ Research Article. Supported by Government Budget Grant, Srinakharinwirot University

² Assistant Professor at Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University. E-mail: saranpimthong@gmail.com

ประสิทธิผลของการฝึกอบรมทางจิตพฤติกรรมศาสตร์ เพื่อพัฒนาพฤติกรรมเอื้อสังคมในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา¹

ศรัณย์ พิมพ์ทอง²

งานวิจัยเชิงทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการฝึกจิตลักษณะแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาพฤติกรรมเอื้อสังคมในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โดยใช้รูปแบบการวิจัย 2 by 2 factorial design มีการจัดกระทำ 2 ประเภท ได้แก่ 1) การฝึกอบรมความมีน้ำใจนักกีฬา และ 2) การฝึกอบรมเหตุผลเชิงจริยธรรม กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนกีฬา จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 120 คน ซึ่งถูกสุ่มเข้าหนึ่งในสี่กลุ่มโดยไม่ลำเอียง โดยมีการวัดผลด้านจิตลักษณะที่มีการฝึกและพฤติกรรมเอื้อสังคม หลังจากสิ้นสุดการทดลอง 2 เดือน เครื่องมือวัดในงานวิจัยนี้เป็นมาตรประเมินรวมค่า โดยเลือกข้อคำถามที่ค่าอำนาจจำแนกสูง พิสัยค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดอยู่ระหว่าง 0.84-0.87 ทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมหลายตัวแปร ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกจิตลักษณะ 2 ด้าน มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเอื้อสังคมสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ แสดงให้เห็นถึงประสิทธิผลของการฝึกอบรมในงานวิจัยนี้อย่างชัดเจน ทั้งนี้ สามารถแสดงข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่สำคัญจากผลการวิจัย คือ โรงเรียนควรส่งเสริมการฝึกจิตลักษณะแบบบูรณาการพร้อมกันทั้ง 2 ด้าน ทั้งความมีน้ำใจนักกีฬาและเหตุผลเชิงจริยธรรม จะสามารถพัฒนาพฤติกรรมเอื้อสังคมในกลุ่มนักเรียนให้เกิดขึ้นได้มาก

คำสำคัญ: งานวิจัยเชิงทดลอง พฤติกรรมเอื้อสังคม จิตพฤติกรรมศาสตร์ ความมีน้ำใจนักกีฬา เหตุผลเชิงจริยธรรม

¹ รายงานวิจัย ได้รับทุนสนับสนุนจากทุนเงินงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อีเมล: saranpimthong@gmail.com

The Causal Relationship Model of Psycho-Social Factors Prosocial Behavior of Undergraduate Student¹

Pawaree Kanchanapee Nilphai², Prateep Jinngae³,
and Kanchana Patrawiwat³

Journal of Behavioral Science for Development, Vol.12 No.2, July 2020

The objective of this study was to empirically validate the causal relationship model of psycho-social factors on prosocial behavior. The sample consisted of 511 undergraduate students who studied in Thailand. Proportion stratified random sampling was used. Questionnaires were used to collect data, with Cronbach's alpha coefficient between 0.54 - 0.86. Data were analyzed by structural equation modeling technique. The result showed that the proposed model fitted with the empirical data ($\chi^2 = 608.91$, $df = 181$, $p = 0.00$, $\chi^2/df = 3.36$, $SRMR = 0.06$, $RMSEA = 0.07$, $CFI = 0.97$, $GFI = 0.90$, $AGFI = 0.86$). The results of path analysis showed that 1) empathy had positive and direct effected on prosocial behavior ($\beta = 0.59$, $p < 0.05$). 2) supportive love rearing practices had positive and direct effected on prosocial behavior ($\beta = 0.25$, $p < 0.05$). Suggestions from the research which show that empathy had positive and direct effected on prosocial behavior, so creating empathy program should be done. Another suggestion, due to supportive love rearing practices effecting prosocial behavior the Ministry of Social Development and Human Security should set a policy to encourage family to cultivate supportive love rearing practices.

Keywords: prosocial behavior, empathy, supportive love rearing practices

¹ This paper submitted in partial fulfillment of Doctoral Dissertation in Applied Behavioral Science Research, Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University

² Graduate Student, Doctoral Degree in Applied Behavioral Science Research, Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University
E-mail: pawaree_kan@hotmail.com

³ Assistant Professor at Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University

รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยทางจิตและสังคมที่ส่งผลต่อ พฤติกรรมเอื้อต่อสังคม ของนักศึกษาปริญญาตรี¹

ปวรี กาญจนภี นิลผาย² ประทีป จินนี³ และ กาญจนา ภัทรวิวัฒน์³

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยทางจิตและสังคมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเอื้อต่อสังคม กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในประเทศไทย จำนวน 511 คน ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ที่มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.54 - 0.86 และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2 = 608.91$, $df = 181$, $p = 0.00$, $\chi^2/df = 3.36$, $SRMR = 0.06$, $RMSEA = 0.07$, $CFI = 0.97$, $GFI = 0.90$, $AGFI = 0.86$) ผลการทดสอบเส้นทางอิทธิพล พบว่า 1) การร่วมรู้สึก มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อพฤติกรรมเอื้อต่อสังคม ($\beta = 0.59$, $p < 0.05$) และ 2) การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อพฤติกรรมเอื้อต่อสังคม ($\beta = 0.25$, $p < 0.05$) ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยที่พบว่าพฤติกรรมเอื้อต่อสังคมได้รับอิทธิพลจากการร่วมรู้สึก ควรนำไปสร้างโปรแกรมการร่วมรู้สึกเพื่อพัฒนาพฤติกรรมเอื้อต่อสังคมของนักศึกษา ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน ขึ้นกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) ควรกำหนดนโยบายเพื่อส่งเสริมให้สถาบันครอบครัว ปลูกฝังการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน เพื่อพัฒนาพฤติกรรมเอื้อต่อสังคมต่อไป

คำสำคัญ: พฤติกรรมเอื้อต่อสังคม การร่วมรู้สึก การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน

¹ บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของปริญญาานิพนธ์ระดับดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

² นิสิตปริญญาเอก สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อีเมล: pawaree_kan@hotmail.com

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

A Cross-Lagged Causal Model of Self-Directed Learning in English among Thai Undergraduate Students for the Free Flow of Skilled Labor in the ASEAN Community¹

Pichamon Boonsit², Wichuda Kijtorntam³, and Numchai Supparerkchaisakul⁴

Journal of Behavioral Science for Development, Vol.12 No.2, July 2020

The objectives of this research were to study the causal relationships of cross-lagged self-directed language learning through university learning experience and participation in activities inside and outside the university by using a mixed-methods explanatory sequential design. On phase one, the quantitative research, there were two hundred Thai undergraduate students for the free flow of skilled labor in the ASEAN community. The questionnaires had five measures and were used three times, the Structural Equation Modeling were applied to test the hypotheses. Phase two consisted of qualitative research and in-depth interviews were conducted with ten key informants from phase one of the research sample. The research findings with cross-lagged causal relationship show that, the ahead causal variables, self-leadership and learning environment effected on self-directed language learning, and then self-directed language learning, the ahead effect variables, effected to the later measured, self-leadership, learning environment and learning motivation. The result of the study shows the importance of self-directed language learning as the gap of knowledge how to develop English learning skill for higher education students.

Keywords : cross-lagged causal model, Mixed Methods Research, self-directed language learning

¹ Partial Fulfillment for the Doctoral of Philosophy Degree in Applied Behavioral Science Research, Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University

² Graduate student, Doctoral degree in Applied Behavioral Science Research, Srinakharinwirot University, E-mail :n.pichamon@gmail.com

³ Assistant Professor at Educational and Psychological Test Bureau, Srinakharinwirot University

⁴ Assistant Professor at Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University

ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุข้ามช่วงเวลาของพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการนำตนเองของนิสิตนักศึกษา เพื่อการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีในกลุ่มประเทศอาเซียน¹

พิชามณูชु บุญสิทธิ² วิชชุดา กิจธรรรม³ และ นำชัย ศุภฤกษ์ชัยสกุล⁴

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุข้ามช่วงเวลาของตัวแปรเชิงเหตุ ประกอบด้วย การริเริ่มพัฒนาความงอกงามแห่งตน ภาวะผู้นำในตนเอง สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ และแรงจูงใจภายในในการเรียนรู้ต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการนำตนเอง ใช้การวิจัยผสมวิธี แบบขั้นตอนเชิงอธิบาย โดยการวิจัยระยะที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายของหลักสูตรสาขาวิชาตามความร่วมมืออาเซียน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสองขั้นตอน จำนวน 200 คน เก็บข้อมูลซ้ำ 3 ครั้ง ใช้เครื่องมือวัดเป็นแบบสอบถามจำนวน 5 ฉบับ วัดชุดเดียวกับกลุ่มตัวอย่างคนเดิม วิเคราะห์ข้อมูลโดยแบบจำลองสมการโครงสร้าง และการวิจัยระยะที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มข้อมูลหลักซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างจากการวิจัยระยะที่ 1 จำนวน 10 คน ผลการวิจัยพบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุข้ามช่วงเวลาของภาวะผู้นำในตนเอง สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในการวัดครั้งก่อน ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการนำตนเองในการวัดครั้งถัดมา และพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการนำตนเองในการวัดครั้งก่อน ส่งผลต่อภาวะผู้นำในตนเอง สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ และแรงจูงใจภายในในการเรียนรู้ในการวัดครั้งถัดมา แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการนำตนเองในการเป็นองค์ความรู้ที่นำไปใช้เป็นแนวทางเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้แก่ นิสิตนักศึกษาต่อไป

คำสำคัญ: ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุข้ามช่วงเวลา การวิจัยแบบผสมวิธี พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยการนำตนเอง

¹ เป็นส่วนหนึ่งของปริญญาานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

² นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อีเมลล์ :n.pichamon@gmail.com

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำ สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

⁴ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

The Mixed Methods Action Research to Develop a Model of Promoting useful Leisure Behavior of the Non-Formal Students in Nakhon Pathom Province¹

Kheatthai Sinthusuwon², Ungsinun Intarakamhang³, and Thasuk Junprasert⁴

Journal of Behavioral Science for Development, Vol.12 No.2, July 2020

The purposes of this mixed methods action research were 1 (to understand the situation of leisure behavior, 2 (to study the change of useful leisure behavior, the research process was qualitative and quantitative research. The research participants were 14 informal students at a learning center of a sub district. The results of the study of the situation of leisure behavior for the benefit of the informal students were found in 3 aspects which were 1) personal aspect, 2) social support, and 3) educational system arrangement. The leisure behavior was found at a moderate level (mean 3.13). Results from change in promoting useful leisure behavior showed in quantity, intensive, and quality of useful leisure. After participating in the all activities showed that the students had significant more useful leisure behavior than before participating ($p < .05$). Models of promoting useful leisure behavior of the non-formal students were 1) problem analysis, 2) enhance the knowledge and understanding about useful leisure, 3) empower the learning in useful leisure, 4) learning by doing, and 5) creatively reflect the results

Keywords: mixed methods, action research, leisure behavior, non-formal education,

¹ This research paper submitted in partial fulfillment of Doctoral Dissertation in Applied Behavioral Science Research, Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University

² Ph.D. Candidate, Applied Behavioral Science Research, Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University. E-mail: kt260409@gmail.com

³ Associate Professor at Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University

⁴ Assistant Professor at Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University

การวิจัยเชิงปฏิบัติการผสมวิธีเพื่อพัฒนารูปแบบการส่งเสริมการใช้เวลาว่าง ให้เป็นประโยชน์ของนักเรียนนอกในระบบในจังหวัดนครปฐม¹

เขตไทย สินธุสุวรรณ² อังคินันท์ อินทรกำแหง³ และ ฐาศุภกร จันประเสริฐ⁴

การวิจัยเชิงปฏิบัติการผสมวิธี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ทำความเข้าใจสถานการณ์การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ของนักเรียนนอกในระบบ 2) เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบการส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ของนักเรียนนอกในระบบ อาศัยการวิจัยทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ผู้ร่วมวิจัยคือนักเรียนนอกในระบบ จำนวน 14 คน ณ ศูนย์การเรียนรู้ตำบลแห่งหนึ่ง ผลการศึกษาสถานการณ์ปัญหาการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ของนักเรียนนอกในระบบ พบ 3 ประการ ได้แก่ 1) ด้านบุคคล 2) ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม และ 3) ด้านการจัดระบบการศึกษา พฤติกรรมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.13) ผลการเปลี่ยนแปลงจากการส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ พบการเปลี่ยนแปลงด้านปริมาณ ด้านความเข้มข้น และด้านคุณภาพ ของการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และเมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในภาพรวมหลังเข้าร่วมกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รูปแบบการส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ของนักเรียนนอกในระบบ ดังนี้ 1) วิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา 2) เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ 3) เสริมพลังการเรียนรู้การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ 4) เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ และ 5) สะท้อนผลการปฏิบัติอย่างสร้างสรรค์

คำสำคัญ: การวิจัยเชิงปฏิบัติการผสมวิธี พฤติกรรมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
นักเรียนนอกในระบบ

¹ บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของปริญญาานิพนธ์ระดับดุษฎีบัณฑิต สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

² นิสิตปริญญาเอก สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อีเมลล์: kt260409@gmail.com

³ รองศาสตราจารย์ประจำ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

⁴ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Effect of Teaching Program on Oral Health Literacy and Patient-Centered Communication Promotion¹

Pariyawit Nurash², Ungsinun Intarakamhang³, and Kasekarn Kasevayuth⁴

Journal of Behavioral Science for Development, Vol.11 No.1, July 2019

The purpose of the experimental research was to study the effectiveness of a developed teaching program on promote oral health literacy and patient-centered communication. The 60 dental students participated in this study; 30 dental students in experiment group and 30 dental students in control group by simple randomization. Data were collected by rating scale-based questionnaires with reliability of .98 - .97 and analyzed by paired samples t-test and MANOVA. The results were found that the dental students participated in an experiment group showed statistically significant in mean score after experiment higher than before experiment ($t = 6.98$ and 18.07 , $\omega^2 = .61$ and $.92$ respectively, $p < 0.05$) and the dental students participated in an experiment group had mean score higher than a control group in immediately after experiment (Wilks's lambda = .54, $F = 24.61$, $p < 0.05$). By change of oral health literacy in experiment group and control group had mean score 3.16 and 2.73 and patient centered communication 4.12 and 3.41, respectively. This program should be added into general education courses of dental curriculum.

Keywords: health literacy, oral health literacy, patient centered communication, dental students

¹ This research paper submitted in partial fulfillment of Doctoral Dissertation in Applied Behavioral Science Research, Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University

² Ph.D. Candidate in Applied Behavioral Science Research, Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University. E-mail: pariyawitn@gmail.com

³ Associate Professor at Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University.

⁴ Assistant Professor at Faculty of Dentistry, Chulalongkorn University

ผลของโปรแกรมการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความรอบรู้ด้านสุขภาพช่องปาก และพฤติกรรมการสื่อสารที่เน้นผู้ป่วยเป็นศูนย์กลาง¹

ปริญวิทย์ นุราช² อังศิรินทร์ อินทรกำแหง³ และ เกศกาญจน์ เกศวายุธ⁴

การวิจัยเชิงทดลองครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความรอบรู้ด้านสุขภาพช่องปากและพฤติกรรมการสื่อสารที่เน้นผู้ป่วยเป็นศูนย์กลางของนิสิตทันตแพทย์ชั้นปีที่ 1 จำนวน 60 คน โดยการสุ่มอย่างง่ายเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลได้แก่ แบบวัดความรู้ด้านสุขภาพช่องปากและแบบวัดพฤติกรรมการสื่อสารที่เน้นผู้ป่วยเป็นศูนย์กลางโดยมีความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .98 และ .97 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ Paired samples T-test และ MANOVA ผลการศึกษาพบว่า นิสิตทันตแพทย์ในกลุ่มทดลอง มีความรอบรู้ด้านสุขภาพช่องปากและพฤติกรรมการสื่อสารที่เน้นผู้ป่วยเป็นศูนย์กลางหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ($t = 6.98$ และ 18.07 , $\omega^2 = .61$ และ $.92$ ตามลำดับ, $p < .05$) และความรอบรู้ด้านสุขภาพช่องปากและพฤติกรรมการสื่อสารที่เน้นผู้ป่วยเป็นศูนย์กลางของกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม (Wilks's lambda = .54, $F = 24.61$, $p < .05$) โดยการเปลี่ยนแปลงของความรอบรู้ด้านสุขภาพช่องปากในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 และ 2.73 ตามลำดับ และพฤติกรรมการสื่อสารที่เน้นผู้ป่วยเป็นศูนย์กลางในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 และ 3.41 ตามลำดับ ควรนำโปรแกรมนี้บรรจุในหลักสูตรของรายวิชาการศึกษาทั่วไป

คำสำคัญ: ความรอบรู้ด้านสุขภาพ ความรอบรู้ด้านสุขภาพช่องปาก พฤติกรรมการสื่อสารที่เน้นผู้ป่วยเป็นศูนย์กลาง นิสิตทันตแพทย์

¹ บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของปริญญานิพนธ์ระดับดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

² นิสิตปริญญาเอก สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อีเมล: pariyawitn@gmail.com

³ รองศาสตราจารย์ ประจำสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

⁴ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำคณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

The Causal Relationship Model of Health Empowerment and Health Literacy Affect Community Health Problem Solving Behavior by Participation Approach¹

Kamon Arjdee², Ungsinun Intarakamhang³, Kanchana Patrawiwat⁴,
and Wirin Kittipichai⁵

Journal of Behavioral Science for Development, Vol.12 No.2, July 2020

The purpose of this study was to empirically validate the causal relationship model of health empowerment and health literacy affecting community health problem solving behavior by participation approach among students. The sample consisted of 760 undergraduate students. Proportion stratified random sampling was used. Questionnaires were used to collect data, with Cronbach's Alpha coefficient between 0.87 to 0.97. Data were analyzed by structural equations modeling technique. The results showed that the proposed model fitted with the empirical data ($\chi^2 = 333.57$, $df = 77$, $p < .01$, $RMSEA = .066$, $GFI = 0.94$, $AGFI = 0.91$, $CFI = .99$, $TLI = .98$, $SRMR = .043$). The result of path analysis showed that the factors which have the total effects on the community health problem solving behavior by participation approach were social contextual resources, self-efficacy in community health problem solving ($TE = .53$, $TE = .34$ respectively). Health literacy have the direct effects on self-efficacy in community health problem solving ($DE = .92$). Health literacy have the indirect effects on community health problem solving behavior by participation approach ($IE = .31$). Therefore, the approach to promote community health problem solving behaviors by participation approach in public health students should first assess the social contextual resources and then promote knowledge and understanding about self-efficacy in community health problem solving. While also creating of health literacy in each area relating to community health problem solving behavior by participation approach.

Keywords: Community health problem solving behavior, Participation, Personal resources, Social contextual resources.

¹ This paper submitted in partial fulfillment of Doctoral Dissertation in Applied Behavioral Science Research, Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University

² Graduate student, Doctoral Degree in Applied Behavioral Science Research, Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University. E-mail: kamonarjdee@gmail.com

³ Associate Professor at Behavioral Sciences Research Institute, Srinakharinwirot University.

⁴ Assistant Professor at Behavioral Sciences Research Institute, Srinakharinwirot University

⁵ Assistant Professor at Faculty of Public Health, Mahidol University

รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการเสริมสร้างพลังและความรอบรู้ด้านสุขภาพที่มีต่อพฤติกรรมการแก้ปัญหาสุขภาพชุมชนอย่างมีส่วนร่วม¹

กมล อาจดี² อังศิรินทร์ อินทรกำแหง³ กาญจนา ภัทรวิวัฒน์⁴ และ วิริณธ์ กิตติพิชัย⁵

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทดสอบรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการเสริมสร้างพลังและความรอบรู้ด้านสุขภาพที่มีต่อพฤติกรรมการแก้ปัญหาสุขภาพชุมชนอย่างมีส่วนร่วมของนักศึกษา ตัวอย่างคือนักศึกษาปริญญาตรี จำนวน 760 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วน รวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.87 ถึง 0.97 และใช้การวิเคราะห์สมการโครงสร้างเชิงเส้นในการตรวจสอบความกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุมีกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ หลังจากการปรับโมเดลด้วยค่าสถิติที่ยอมรับได้ ($\chi^2 = 333.57$, $df = 77$, $p < .01$, $RMSEA = .066$, $GFI = 0.94$, $AGFI = 0.91$, $CFI = .99$, $TLI = .98$, $SRMR = .043$) ผลการทดสอบเส้นอิทธิพล พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลรวมสูงสุดต่อพฤติกรรมการแก้ปัญหาสุขภาพชุมชนอย่างมีส่วนร่วม ได้แก่ แหล่งทรัพยากรบริบทสังคม รองลงมา การรับรู้ความสามารถของตนเองในการแก้ปัญหาสุขภาพชุมชน ($TE = .53$, $TE = .34$ ตามลำดับ) ความรอบรู้ด้านสุขภาพมีอิทธิพลทางตรงต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการแก้ปัญหาสุขภาพชุมชน ($DE = 0.92$) และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมการแก้ปัญหาสุขภาพชุมชนอย่างมีส่วนร่วม ($IE = 0.31$) ดังนั้นแนวทางส่งเสริมพฤติกรรมการแก้ปัญหาสุขภาพชุมชนอย่างมีส่วนร่วมในกลุ่มนักศึกษาสาธารณสุขควรเริ่มจากการประเมินแหล่งทรัพยากรบริบทสังคมเป็นลำดับแรกและจากนั้นส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการแก้ปัญหาสุขภาพชุมชน ควบคู่กับสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาพในแต่ละด้านที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมแก้ปัญหาสุขภาพชุมชนอย่างมีส่วนร่วมต่อไป

คำสำคัญ: พฤติกรรมการแก้ปัญหาสุขภาพชุมชน อย่างมีส่วนร่วม แหล่งทรัพยากรส่วนบุคคล แหล่งทรัพยากรบริบทสังคม

¹ บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของปริญญาานิพนธ์ระดับดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

² นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อีเมล : kamonarjdee@gmail.com

³ รองศาสตราจารย์ ประจำสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อีเมล: ungsinun@gmail.com

⁴ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

⁵ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

Effectiveness of Mental Health Care Literacy Promotion Program of Eldely People among Village Health Volunteers, Pathumthani Municipalality Province¹

Arunothai Pathan² and Sirima Mongkolsomlit³

Journal of Behavioral Science for Development, Vol.12 No.2, July 2020

The purpose of this research was to study the effectiveness of the elderly mental health care literacy promotion program of village health volunteers. This research used two quasi-experimental research, measured before and after the experiment. The subjects were village health volunteers of 2 municipality. PathumThani municipality consists of 60 experimental groups and 60 ThaKhong municipality in the compare group. The instrument used in this study was a test on the level of the mental health literacy for the elderly, composed of 4 sections, namely accessing to information, understanding of decision making, and applying. Data analysis were conducted by comparing the mean and proportion statistics test. The results found that 1) the village health volunteers in the experimental group after joining the program had an average score of mental health literacy for older people ($\bar{x}=63.75$, $SD=9.98$) higher than the compare group ($\bar{x}=39.7$, $SD=8.39$, $p < 0.001$). 2) The village health volunteers in the experimental group after joining the program had the average scores of mental health literacy for older people ($\bar{x}=63.75$, $SD=9.98$) higher than the before joining the program ($\bar{x}=41.65$, $SD=9.37$, $p < 0.001$). However, in the experimental group, there was a change in the level of mental health literacy of the elderly from an insufficient level to a sufficient level. Therefore, the elderly mental health literacy program of village health volunteers can be used as a tool to increase the level of mental health literacy in the village health volunteers for caring the elderly people in the community.

Keywords: health promotion program, health literacy, mental health, elderly, village health volunteer

¹ This paper submitted in partial fulfillment of Master Thesis in Health Promotion Management, Faculty of Public Health, Thammasat University

² Graduate Student, Master Degree in Health Promotion Management, Faculty of Public Health Thammasat University. E-mail :arunothai190233@gmail.com

³ Associate Professor, Faculty of Public Health, Thammasat University

ประสิทธิผลของโปรแกรมสร้างเสริมความรอบรู้ด้านการดูแลสุขภาพจิตผู้สูงอายุ ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน เทศบาลเมืองปทุมธานี¹

อรุณทัย ปาทาน² และ สิริมา มงคลสัมฤทธิ์³

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมสร้างเสริมความรอบรู้ด้านการดูแลสุขภาพจิตผู้สูงอายุของอาสาสมัครประจำหมู่บ้าน (อสม.) ด้วยการวิจัยกึ่งทดลองในกลุ่มเปรียบเทียบและกลุ่มทดลอง ประกอบด้วย อสม. เทศบาลเมืองปทุมธานี 60 คน เป็นกลุ่มทดลอง และ อสม. เทศบาลท่าโขลง 60 คน เป็นกลุ่มเปรียบเทียบ เก็บรวบรวมข้อมูลด้วย แบบวัดระดับความรอบรู้ด้านการดูแลสุขภาพจิตผู้สูงอายุของ อสม. 4 ด้าน ได้แก่ การเข้าถึง การเข้าใจ การตัดสินใจ และการนำไปใช้ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าสัดส่วน ผลการศึกษา พบว่า 1) ภายหลังการเข้าร่วมโปรแกรมฯ อสม. ในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย ของความรอบรู้ด้านการดูแลสุขภาพจิตผู้สูงอายุ ($\bar{X}=63.75$, $SD=9.98$) สูงกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ ($\bar{X}=39.78$, $SD=8.39$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ($p < 0.001$) และ 2) อสม. ในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยของความรอบรู้ด้านการดูแลสุขภาพจิตผู้สูงอายุภายหลังเข้าร่วมโปรแกรม ($\bar{X}=63.75$, $SD=9.98$) สูงวก่อนทดลอง ($\bar{X}=41.65$, $SD=9.37$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) ทั้งนี้ในกลุ่มทดลองมีการเปลี่ยนแปลงของระดับความรอบรู้ด้านการดูแลสุขภาพจิตผู้สูงอายุจากระดับไม่เพียงพอเป็นระดับเพียงพอ แต่ไม่พบการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวในกลุ่มเปรียบเทียบ ดังนั้น โปรแกรมความรอบรู้ด้านการดูแลสุขภาพจิตผู้สูงอายุของ อสม. สามารถใช้เป็นเครื่องมือเพื่อเพิ่มระดับความรอบรู้ด้านการดูแลสุขภาพจิตผู้สูงอายุของ อสม. ในชุมชนได้

คำสำคัญ: โปรแกรมสร้างเสริมสุขภาพ ความรอบรู้ด้านสุขภาพ การดูแลสุขภาพจิต ผู้สูงอายุ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน

¹ บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของปริญญาานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการสร้างเสริมสุขภาพ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

² นักศึกษาปริญญาโท สาขาการจัดการการสร้างเสริมสุขภาพ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อีเมล : arunothai190233@gmail.com

³ รองศาสตราจารย์ ประจำคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Effectiveness of a Cultural Competence Enhancement Program Using Experiential Learning on Cultural Care Behavior among Nurses in an International Hospital in Bangkok¹

Thanida Khongsamai², Ungsinun Intarakamhang³, and Sudarat Tuntivivat⁴

Journal of Behavioral Science for Development, Vol.12 No.1, July 2020

The purpose of this quasi-experimental research was to study the effectiveness of a cultural competence enhancement program using experiential learning to study cultural care behavior. The participants were recruited volunteers, consisting of 42 registered nurses; were divided into two groups of 21 registered nurses in the experimental group and the control group, using convenience sampling. The data were collected a 6 point rating scale-based questionnaires as cultural competence and cultural care behavior with a reliability of .95, .96 respectively. This study was analyzed with Repeated Measure ANOVA. The results found that nurses who participated in this program had higher levels of cultural competence and cultural care behavior in the post-study and follow-up phases and the control group was significant ($p < .05$). A comparison between the mean scores of each pair found that the cultural competence and cultural care behavior scores after finishing the program and follow-up after 1 month found that experimental group score was higher than the control group score and post-test with a medium effect size and a follow-up test with a high effect size as being significant ($p < .05$). However, a comparison between the mean scores of each pair pretest and posttest of experimental group were not different with control group. This program are useful for the application of training registered nurses who take care of patients from different backgrounds to enhance cultural competence and cultural care behaviour.

Keywords: cultural competence, enhancement program, experiential learning, cultural care behavior, registered nurses

¹ This research paper submitted in partial fulfilment of Doctoral Dissertation in Applied Behavioral Science Research, Behavioral Science Research Institute, Srinakarinwirot University

² Ph.D. Candidate in Applied Behavioral Science Research, Behavioral Science Research Institute, Srinakarinwirot University. E-mail: thanidaphd@gmail.com

³ Associate Professor at Behavioral Science Research Institute, Srinakarinwirot University

⁴ Lecturer at Behavioral Science Research Institute, Srinakarinwirot University

ผลของโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะด้านวัฒนธรรมด้วยการเรียนรู้จาก ประสบการณ์ที่มีต่อพฤติกรรมการดูแลเชิงวัฒนธรรมของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลเอกชน นานาชาติ¹

ธนิดา คงสมัย² อังศิรินทร์ อินทรกำแหง³ และ สุदारัตน์ ตันติวิวัฒน์⁴

การวิจัยกึ่งทดลองครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะด้านวัฒนธรรมด้วยการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่มีต่อพฤติกรรมการดูแลเชิงวัฒนธรรมของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลนานาชาติแห่งหนึ่ง โดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยความสมัครใจ จำนวน 42 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 21 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลได้แก่ แบบวัดสมรรถนะด้านวัฒนธรรม แบบวัดพฤติกรรมการดูแลเชิงวัฒนธรรม โดยมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .95 และ .96 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ Repeated Measure ANOVA ผลการศึกษาพบว่าพยาบาลในกลุ่มทดลองที่ได้เข้าร่วมโปรแกรมมีคะแนนเฉลี่ยของสมรรถนะด้านวัฒนธรรมและพฤติกรรมการดูแลเชิงวัฒนธรรมเพิ่มขึ้นหลังทดลองและติดตามผล 1 เดือนเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.05 ตามลำดับ และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของสมรรถนะด้านวัฒนธรรมและพฤติกรรมการดูแลเชิงวัฒนธรรมหลังได้รับโปรแกรมและติดตามระยะเวลา 1 เดือนพบว่ากลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ. 05 โดยหลังทดลองมีขนาดอิทธิพลในระยะหลังทดลองระดับปานกลางและระยะติดตามผลมีขนาดอิทธิพลระดับสูง แต่อย่างไรก็ตามคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการดูแลเชิงวัฒนธรรมของกลุ่มทดลองหลังเข้าร่วมโปรแกรมไม่แตกต่างกันเมื่อวัดหลังทดลองทันทีเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม จากผลการวิจัยควรนำโปรแกรมนี้ฝึกอบรมพยาบาลที่ให้การดูแลผู้ป่วยต่างวัฒนธรรม

คำสำคัญ: สมรรถนะด้านวัฒนธรรม โปรแกรมการเสริมสร้าง การเรียนรู้จากประสบการณ์ พฤติกรรมการดูแลผู้ป่วยเชิงวัฒนธรรม พยาบาลวิชาชีพ

¹ บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของปริญญาานิพนธ์ระดับดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

² นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อีเมล: thanidaphd@gmail.com

³ รองศาสตราจารย์ ประจำสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

⁴ อาจารย์ ประจำสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Psychosocial Factors Related to Behavioral Consumption of Health Products with Intelligence through Social Media among Undergraduate Students at Universities in Bangkok Metropolitan Area¹

Lukkana Kaewruang², Pitchayanee Poonpol³, and Saran Pimthong⁴

Journal of Behavioral Science for Development, Vol.12 No.2, July 2020

The objectives of comparative correlation research were to find the significant factors and to study the predictive power of social situations, psychological characteristics, factors on psychological states on consumption behavior of health products through social media behavior of undergraduate students of the overall dimensions and the sub-dimensions of social situations. The sample was consisted of four hundred and forty undergraduate students in the Bangkok metropolitan area a selected by multi-stage sampling. This research consisted of six instruments in the form of summated rating scales. The reliability with alpha coefficients was between .76 to .89. The statistics used in the analysis are Hierarchical multiple regression analysis. The results of the analysis found that the most important predictor was good attitude towards the behavior of consumers to consume health products through social media, it predicted overall and individual behavior and income 23.0%, 15.2%, and 20.2% with statistical significance at the level of .05. The results of this research can be a guideline for guide students to consume health products with intelligence via social media.

Keywords: intellectual media consumption behavior, health products, social media, undergraduate students

¹ This paper submitted in partial fulfillment of Master's thesis in Applied Behavioral Science Research, Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University

² Graduate Student, Master Degree in Applied Behavioral Science Research, Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University.

E-mail: lukkanak@hotmail.com

³ Lecturer at Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University

⁴ Assistant Professor, Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University

ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพด้วย ปัญญาผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล¹

ลักณา แก้วเรือง² พิชญาณี พูนพล³ และ ศรัณย์ พิมพ์ทอง⁴

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อค้นหาตัวทำนายพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพด้วยปัญญาผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลทั้งด้านรวมและด้านย่อยด้วยตัวแปรกลุ่มจิตลักษณะเดิม ลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะตามสถานการณ์ที่มีลักษณะทางชีวสังคมต่างกัน จำนวน 440 คน ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนและเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามด้วยมาตราประเมินค่า 6 ระดับ ซึ่งมีทั้งหมด 8 ตอน ค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟาอยู่ระหว่าง .76 ถึง .89 โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบมีลำดับทั้งด้านรวมและรายด้าน ผลพบว่า ตัวทำนายสำคัญที่สุดคือเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพด้วยปัญญาผ่านสื่อสังคมออนไลน์ สามารถทำนายพฤติกรรมด้านรวมและรายด้านได้ร้อยละ 23.0, 15.2 และ 20.2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัยนี้สามารถเป็นแนวทางในการชี้แนะให้นักศึกษาเป็นผู้มีพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพด้วยปัญญาผ่านสื่อสังคมออนไลน์ต่อไป

คำสำคัญ: พฤติกรรมการบริโภคด้วยปัญญา ผลิตภัณฑ์สุขภาพ สื่อสังคมออนไลน์ นักศึกษาปริญญาตรี

¹ บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของปริญญาานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

² นิสิตปริญญาโท สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อีเมลล์: lukkanak@hotmail.com

³ อาจารย์ประจำ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

⁴ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Influence of Perception of Sufficiency Economy Philosophy, Behavior Based on Sufficiency Economy Philosophy, and Quality of Work Life on Happiness at Work of Members in Sufficiency-Economy-Based-Model Village, Kumpangsao Sub-District, Mueang District, Nakhon Si Thammarat Province¹

Pattamaporn Jaihao², Thawan Nieamsup³, and Sayamon Akakulanan³

Journal of Behavioral Science for Development, Vol.12 No.1, January 2020

The objectives of the research were to study: 1) the level of perception of sufficiency economy philosophy, behavior based on sufficiency economy philosophy, quality of work life, and happiness at work of members in sufficiency-economy-based-model village 2) influence of perception of sufficiency economy philosophy, behavior based on sufficiency economy philosophy, and quality of work life on happiness at work of members in sufficiency-economy-based-model village. By using questionnaires for collecting data from members living and working in sufficiency-economy-based-model village 278 peoples. Statistics for data analysis were percentage, mean, standard deviation, and stepwise multiple regression analysis. The research results revealed that 1) perception of sufficiency economy philosophy, behavior based on sufficiency economy philosophy, and happiness at work in high level whereas quality of work life in moderate level; 2) (perception of sufficiency economy philosophy in terms of moderation practice, self-sufficiency, and reasonableness practice, quality of work life in terms of work and total life space, development human capacities, employee rights, adequate and fair compensation, and social integration could jointly predict happiness at work of members in sufficiency-economy-based-model village up to 50.3 percent at the .05 significant level. The results from this study could be a guideline for encouraging members in village to be more happiness at work.

Keywords: perception of sufficiency economy philosophy, behavior based on sufficiency economy philosophy, quality of work life, happiness at work

¹ This paper submitted in partial fulfillment of Master's Thesis in Industrial and Organizational Psychology, Department of Psychology, Faculty of Social Sciences, Kasetsart University

² Graduate Student, Master degree in Industrial and Organizational Psychology, Department of Psychology, Faculty of Social Sciences, Kasetsart University.
E-mail: pattamaporn.jaihao@gmail.com

³ Assistant Professor at Faculty of Social Sciences, Kasetsart University

อิทธิพลของการรับรู้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พฤติกรรมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และคุณภาพชีวิตการทำงานต่อความสุขในการทำงานของสมาชิกในหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง ต้นแบบ ตำบลกำแพงเขา อำเภอมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช¹

ปัทมพร ใจห้าว² ถวัลย์ เนียมทรัพย์³ และ ศยามล เอกะกุลานันต์³

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับการรับรู้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พฤติกรรมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คุณภาพชีวิตการทำงานและความสุขในการทำงานของสมาชิกในหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ 2) อิทธิพลของการรับรู้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พฤติกรรมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และคุณภาพชีวิตการทำงานต่อความสุขในการทำงานของสมาชิกในหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากสมาชิกที่อาศัยและทำงานอยู่ในหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ จำนวน 278 คน สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า 1) การรับรู้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พฤติกรรมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และความสุขในการทำงานอยู่ในระดับสูง ส่วนคุณภาพชีวิตการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง 2) การรับรู้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พฤติกรรมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านลงมือปฏิบัติอย่างพอประมาณ ด้านลงมือปฏิบัติอย่างมีเหตุผล และด้านพึ่งพาตนเอง คุณภาพชีวิตการทำงานด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านการพัฒนาความสามารถของบุคคล ด้านค่าตอบแทนที่เป็นธรรมและเพียงพอ ด้านความสมดุลระหว่างงานกับชีวิตส่วนตัว และด้านสิทธิของพนักงานสามารถร่วมกันพยากรณ์ความสุขในการทำงานของสมาชิกในหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบได้ร้อยละ 50.3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยนี้ สามารถเป็นแนวทางสำหรับสร้างเสริมสมาชิกในหมู่บ้านให้เกิดความสุขในการทำงานมากขึ้น

คำสำคัญ: การรับรู้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พฤติกรรมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คุณภาพชีวิตการทำงาน ความสุขในการทำงาน

¹ บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของปริญญาานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

² นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อีเมล: pattamaporn.jaihao@gmail.com

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Influence of Narcissistic Personality, Emotional Intelligence, and Perception of Organizational Justice on Counterproductive Work Behaviors of Production Employees in a Medical Supplies Company¹

Issaya Prasertsup², Thawan Nieamsup³, and Apinya Hirunwong⁴

Journal of Behavioral Science for Development, Vol.12 No.1, January 2020

The objective of this research was to study the influence of narcissistic personality, emotional intelligence, and perception of organizational justice on counterproductive work behaviors of production employees in a medical supplies company. A questionnaire was used for collecting data from 253 production employees in a medical supplies company in Nonthaburi Province. Statistics for the data analysis were percentage, mean, standard deviation and stepwise multiple regression analysis. The results of this research revealed that 1) production employees in a medical supplies had emotional intelligence and perception of organizational justice in high level, narcissistic personality in low level and counterproductive work behaviors in very low level; and 2) self-awareness, self-regulation, and self-motivation of emotional intelligence, authority of narcissistic personality, and perception of organizational interpersonal justice could jointly predict counterproductive work behaviors of production employees in a medical supplies company up to 28.4 percent at the .05 significant level. The results from this study can shed the light on the development to decrease counterproductive work behaviors in production employees.

Keywords: narcissistic personality, emotional intelligence, perception of organizational justice, counterproductive work behaviors, production employee

¹ This paper submitted in partial fulfillment of Master's Thesis in Industrial and Organizational Psychology, Faculty of Social Science, Kasetsart University

² Graduate Student, Master degree in Industrial and Organizational Psychology, Department of Psychology, Faculty of Social Science, Kasetsart University. E-mail: issaya.pr@ku.th

³ Assistant Professor at Department of Psychology, Faculty of Social Sciences, Kasetsart University

⁴ Associate Professor at Department of Statistics, Faculty of Science, Kasetsart University

อิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง ความฉลาดทางอารมณ์และการรับรู้ ความยุติธรรมในองค์การต่อพฤติกรรมต่อต้านการปฏิบัติงานของพนักงานฝ่าย ผลิตในบริษัทเวชภัณฑ์แห่งหนึ่ง¹

อิษยา ประเสริฐทรัพย์² ถวัลย์ เนียมทรัพย์³ และ อภิญา หิรัญวงษ์⁴

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบหลงตนเอง ความฉลาดทางอารมณ์ และการรับรู้ความยุติธรรมในองค์การที่มีต่อพฤติกรรมต่อต้านการปฏิบัติงานของพนักงานฝ่ายผลิตในบริษัทเวชภัณฑ์แห่งหนึ่ง ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากพนักงานฝ่ายผลิตในบริษัทเวชภัณฑ์แห่งหนึ่งในจังหวัดนนทบุรี จำนวน 253 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า 1) พนักงานฝ่ายผลิตบริษัทเวชภัณฑ์แห่งหนึ่งมีความฉลาดทางอารมณ์และการรับรู้ความยุติธรรมในองค์การอยู่ในระดับสูง บุคลิกภาพแบบหลงตนเองอยู่ในระดับต่ำ และพฤติกรรมต่อต้านการปฏิบัติงานอยู่ในระดับต่ำมาก 2) ความฉลาดทางอารมณ์ด้านการตระหนักรู้เกี่ยวกับตนเอง ความฉลาดทางอารมณ์ด้านการควบคุมอารมณ์ของตนเอง ความฉลาดทางอารมณ์ด้านการจูงใจตนเอง บุคลิกภาพแบบหลงตนเองด้านอำนาจหน้าที่และการรับรู้ความยุติธรรมในองค์การเชิงปฏิสัมพันธ์ สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมต่อต้านการปฏิบัติงานของพนักงานฝ่ายผลิตบริษัทเวชภัณฑ์แห่งหนึ่งได้ร้อยละ 28.4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยนี้สามารถเป็นแนวทางในการพัฒนาเพื่อลดการเกิดพฤติกรรมต่อต้านการปฏิบัติงานของพนักงานฝ่ายผลิต

คำสำคัญ: บุคลิกภาพแบบหลงตนเอง ความฉลาดทางอารมณ์ การรับรู้ความยุติธรรมในองค์การ พฤติกรรมต่อต้านการปฏิบัติงาน พนักงานฝ่ายผลิต

¹ บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของปริญญาานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

² นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อีเมล: issaya.pr@ku.th

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

⁴ รองศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Comparative Study on Conflict Management and Reconciliation of ASEAN Countries

Pol.Col.Sorat Glubwila¹, Pol.Col.Dr.Kitthanatat Lerwongrat²,
and Pol.Lt.Col.Seksan Khruakham³

Journal of Behavioral Science for Development, Vol.12 No.2, July 2020

The comparative study of conflict management and reconciliation of ASEAN Member Countries aims to study the concept of the conflict management model and reconciliation at various stages of the justice process as well as related laws to reduce inequality in the society. The result shows that the form of conflict management and reconciliation among the ASEAN member states varies according to the conflicts. This will differ from a country to another according to the political and administrative characteristics, society and culture of each country. The interesting forms which can be applied to be used in Thai society are 1) Social conflict management 2) Community justice process, leading to policy suggestions which are committed to respecting human rights, the protection of rights and the fulfillment of various human rights by which the state, as a party states, should have the policy to promote equal educational opportunities.

Keyword: conflict management, reconciliation, ASEAN, alternative dispute resolution

¹ Associate Professor at Faculty of Social Science, Royal Police Cadet Academy.
E-mail: sorat44@hotmail.com

² Associate Professor at Faculty of Social Science, Royal Police Cadet Academy

³ Assistant Professor at Faculty of Social Science, Royal Police Cadet Academy

การศึกษาเปรียบเทียบการจัดการความขัดแย้งและการเสริมสร้าง ความสามัคคีของประเทศสมาชิกอาเซียน

พ.ต.อ.โสรัตน์ กลั้ววิลา¹ พ.ต.อ.กิตติธเนศ เลอวงค์รัตน์² และ พ.ต.ท.เสกสัน เครือคำ³

การศึกษาเปรียบเทียบการจัดการความขัดแย้งและการเสริมสร้างความสามัคคีของประเทศสมาชิกอาเซียนมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานของรูปแบบการจัดการความขัดแย้งและการเสริมสร้างความสามัคคีในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรม รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการลดความเหลื่อมล้ำของประชาชนในสังคม ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการความขัดแย้งและการสร้างความสามัคคีของประเทศสมาชิกอาเซียนมีความแตกต่างกันไปตามสภาพปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้น ซึ่งแตกต่างกันไปตามลักษณะการเมืองการปกครอง สังคมและวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ โดยรูปแบบที่น่าสนใจในการนำมาปรับใช้ในสังคมไทยได้แก่ 1) ด้านการจัดการความขัดแย้งรุนแรงทางสังคม 2) ด้านกระบวนการยุติธรรมชุมชน ซึ่งนำไปสู่ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ประกอบด้วย พันธะในการเคารพสิทธิมนุษยชน พันธะในการปกป้องและคุ้มครอง พันธะการทำให้บรรลุผลตามสิทธิมนุษยชนต่างๆ ที่รัฐเข้าเป็นภาคี รัฐควรมีนโยบายส่งเสริมโอกาสทางการศึกษาให้เท่าเทียมกัน

คำสำคัญ: การจัดการความขัดแย้ง การเสริมสร้างความสามัคคี อาเซียน
กระบวนการยุติธรรมทางเลือก

¹ รองศาสตราจารย์ประจำ คณะสังคมศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ อีเมล: sorat44@hotmail.com

² รองศาสตราจารย์ประจำ คณะสังคมศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำ คณะสังคมศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

Monitoring and Evaluation of the Utilization of Talents: A Case Study of Thai Public Sector

Ungsinun Intarakamhang¹, Narisara Peungposop², Sudarat Tuntivivat³,
Korkiat Mahaveerachartkul⁴, and Thadpol Prabsaenpai⁵

Journal of Behavioral Science for Development, Vol.12 No.1, January 2020

The purpose of this study was to monitor and evaluate the utilization of talents in the public sector and discover guidelines on the improvement of talent management at the organizational level. This study employed a multi-methods research design. In quantitative research, questionnaires were used to collect data from 404 high-performance government officials. Means and standard deviation were used for data analysis. The findings demonstrated that high-performance members of government departments received a good level of job performance, and the scores on the output dimension were higher than those of the outcome and impact dimensions. In addition, the government departments received a fair level of readiness to manage talents comparable to the standardized talent processes of the maturity model. In qualitative research, a semi-structured individual interview was conducted to collect data from 5 experts specifically selected from exemplary public and private agencies. Content analysis was used to analyze data. The qualitative results supported the employment of the logic model's concept in monitoring and evaluating the job performance of high-performance government officials. Also, the results found that government departments need to develop an intense talent recruitment and selection system, establish systematic succession planning, emphasize the talents' performance creating a great impact on society, etc. The results of this research could be used as a guideline to develop competencies, behavior and job efficiency of high-performance government officials of the Thai government.

Keywords: high performance and potential system, utilization of talents, improvement of a talent management system

¹ Associate Professor at Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University.
E-mail: ungsinun@swu.ac.th

² Assistant Professor at Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University

³ Lecturer at Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University

⁴ Lecturer at Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University

⁵ Ph.D. student in Applied Psychology, Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University

การติดตามและประเมินผลการใช้ประโยชน์กลุ่มกำลังคนคุณภาพ: กรณีศึกษาระบบราชการไทย

อังศิรินทร์ อินทรกำแหง¹ นริศรา พิงโพธิ์สม² สุदारัตน์ ตันติวิวัฒน์³

ก่อเกียรติ มหาวีรชาติกุล⁴ และ รัชพล ปราบแสนพ่าย⁵

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามและประเมินผลการใช้ประโยชน์กลุ่มกำลังคนคุณภาพในระบบราชการและค้นหาแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการกลุ่มกำลังคนคุณภาพในระดับองค์กร โดยใช้ระเบียบวิจัยแบบพหุวิธีซึ่งอาศัยเทคนิควิธีทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ การวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลจากข้าราชการผู้มีผลสัมฤทธิ์สูงจำนวน 404 คน วิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า ผลสัมฤทธิ์ของข้าราชการกลุ่มกำลังคนคุณภาพของส่วนราชการอยู่ในระดับดี และผลสัมฤทธิ์ด้านผลผลิตสูงกว่าด้านผลลัพธ์และผลกระทบ และส่วนราชการมีความพร้อมในการบริหารจัดการกลุ่มกำลังคนคุณภาพในระดับพอใช้ คือมีการบริหารจัดการกลุ่มกำลังคนคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน การวิจัยเชิงคุณภาพใช้การสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้างกับผู้ทรงคุณวุฒิจากส่วนราชการและหน่วยงานเอกชนต้นแบบที่ถูกคัดเลือกแบบเจาะจงรวมทั้งสิ้น 5 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยเชิงคุณภาพสนับสนุนการติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์การปฏิบัติงานของข้าราชการผู้มีผลสัมฤทธิ์สูงตามแนวคิดโมเดลรูปแบบเหตุผล และพบว่าส่วนราชการต่างๆ จำเป็นต้องพัฒนาระบบการสรรหาและคัดเลือกกลุ่มกำลังคนคุณภาพที่เข้มข้น จัดเตรียมแผนการสืบทอดตำแหน่งอย่างเป็นระบบ และเน้นผลการปฏิบัติงานที่ส่งผลกระทบในวงกว้าง เป็นต้น ผลของงานวิจัยนี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะ พฤติกรรม และประสิทธิภาพการทำงานของข้าราชการผู้มีผลสัมฤทธิ์สูงของส่วนราชการไทย

คำสำคัญ: ระบบข้าราชการผู้มีผลสัมฤทธิ์สูง การใช้ประโยชน์กลุ่มกำลังคนคุณภาพ การปรับปรุงระบบการบริหารจัดการกลุ่มกำลังคนคุณภาพ

¹ รองศาสตราจารย์ ประจำสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อีเมล: ungsinun@swu.ac.th

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

³ อาจารย์ ประจำสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

⁴ อาจารย์ ประจำสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

⁵ นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาจิตวิทยาประยุกต์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Factors Affecting the Prisoners' Disciplinary Infractions in Nakhon Pathom Central Prison

Pol.Lt.Col. Seksan Khruakham¹, Pichai Sena², and Pol.Col.Kantita Sripa³

Journal of Behavioral Science for Development, Vol.12 No.2, July 2020

The main purpose of the present research was to examine the factors affecting the disciplinary offenses of prisoners in prison in order to get guidelines to decrease disciplinary infractions in prisons by employing a multiple regression analysis to examine data from 209 prisoners who committed disciplinary infractions in Nakhon Pathom Central Prison, which were derived from 434 disciplinary violators in the prison by using the convenience sampling method. The results of the bivariate correlation analysis between each examined factors and the level of disciplinary infractions in prison showed that there were 4 factors significantly related to the disciplinary misconduct level, including classification of prisoners, association and learning, rational choice, and low self-control. However, the multiple regression analysis revealed that there were two factors remaining statistically significant, including rational choice, and low self-control. This result showed a support to the theoretical concepts of rational choice theory and self-control theory. For the guidelines to solve the disciplinary infraction problem, it was suggested to (1) arrange a proper number of psychologists for treating prisoners' mental problems and improving low self-controlled personalities, and arrange programs or activities for improving behaviors, helping and suggesting closely to low self-controlled prisoners and (2) heighten measures of checking and increase severity of punishment for reducing the chances to commit offenses in order to increase costs and reduce benefits in the process of rational choice decision making.

Keywords: disciplinary infraction, prisoners, prison, criminology

¹ Assistant Professor at Faculty of Social Science, Royal Police Cadet Academy.
E-mail: segcear@gmail.com

² Correctional officer, Nakhon Pathom Central Prison

³ Assistant Professor at Faculty of Social Science, Royal Police Cadet Academy

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางนครปฐม

พ.ต.ท.เสกสัน เครือคำ¹ พิชัย เสนา² และ พ.ต.อ.หญิง กัญญ์จุฑา ศรีภา³

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำ โดยงานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (multiple regression) ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังที่กระทำผิดวินัยในเรือนจำจำนวน 209 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกตัวอย่างแบบสะดวกจากจำนวนผู้ต้องขังที่กระทำผิดวินัยทั้งหมด จำนวน 434 คน ผลการศึกษาพบว่า การวิเคราะห์ความสัมพันธ์รายคู่เบื้องต้นพบว่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับระดับการกระทำผิดวินัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมีจำนวน 4 ตัว คือ ระดับชั้นของผู้ต้องขัง การเรียนรู้ทางสังคม การใช้เหตุผลในการตัดสินใจ และลักษณะการควบคุมตัวเองต่ำ แต่เมื่อมีการนำตัวแปรหลายตัวเข้าร่วมในการหาอิทธิพลในคราวเดียวกันทำให้เหลือตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อระดับการกระทำผิดวินัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียง 2 ตัว คือ การใช้เหตุผลในการตัดสินใจ และลักษณะการควบคุมตัวเองต่ำ ซึ่งผลการวิเคราะห์สนับสนุนแนวคิดของทฤษฎีการเลือกอย่างมีเหตุผลและทฤษฎีการควบคุมตัวเอง สำหรับข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหการกระทำผิดวินัยในเรือนจำประกอบด้วย การจัดให้มีเจ้าหน้าที่ด้านจิตวิทยาให้เพียงพอในการดูแลผู้ต้องขังเพื่อลดปัญหาด้านจิตใจและบุคลิกภาพของผู้ต้องขังที่มีการควบคุมตัวเองต่ำ มีการจัดโปรแกรมหรือกิจกรรมที่จะพัฒนาปรับปรุงพฤติกรรมและคอยช่วยเหลือให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิดกลุ่มผู้ต้องขังที่มีปัญหาการควบคุมตัวเองต่ำ การเพิ่มมาตรการในการตรวจสอบและลงโทษผู้กระทำผิดวินัยให้เข้มงวดมากขึ้นเพื่อลดโอกาสในการกระทำผิดวินัยและเพิ่มโทษและผลเสียที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำผิดวินัยในกระบวนการคิดตัดสินใจ

คำสำคัญ: การกระทำผิดวินัย ผู้ต้องขัง เรือนจำ อาชญาวิทยา

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำคณะสังคมศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ อีเมลล์: segcear@gmail.com

² เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ เรือนจำกลางนครปฐม

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำคณะสังคมศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

สถาบันวิจัยพฤกษศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รวมบทคัดย่อ

วันสถาปนาสถาบันวิจัยพฤกษศาสตร์ ปีที่ 65
วันอังคารที่ 25 สิงหาคม 2563